

Nr 633

Av herr **Rimmerfors m. fl.**, om utredning av vårdproblemen för dem som insjuknat i multipelskleros.

MS-sjukdomen (multipel scleros) är alltså en av de olösta medicinska gåtorna. Sjukdomen tycks företrädesvis drabba människor i de nordliga länderna, och enbart i Sverige torde antalet offer röra sig omkring 8 000. Cirka två tredjedelar av de sjuka beräknas vara så svårt invalidiserade att de inte kan sköta sitt arbete. Förutom de enskildas personliga börda av lidande och hjälplöshet innebär följderna av denna sjukdom en betydande nationalekonomisk förlust, förslagsvis uppskattad till cirka 15 miljoner kronor om året enbart för vårt land.

Framstående forskare ägnar sig oförtrutet åt utforskandet av sjukdomen. Försöksvis prövar man sig fram med olika medicinska, dietmässiga och terapeutiska behandlingsformer. För somliga har vistelse under sydligare luftstreck betytt en lindring; för så gott som alla tycks miljöombyte, sjukgymnastik och iakttagandet av dietiska föreskrifter fördröja sjukdomens utveckling. Sjukdomen betraktas som obotlig och har på läkarhåll betecknats som en av de kvalitativt svåraste av de svenska folksjukdomarna.

Som svar på en interpellation i ärendet den 2 nov. 1954 utlovade statsrådet och chefen för inrikesdepartementet en välvillig inställning från statsmakternas sida till kraven på medel för forskning inom detta område och till vård åt sjukdomens offer. Något har förvisso också gjorts för att stödja inte minst forskningsuppgifterna.

Kvar står emellertid de praktiskt taget olösta frågorna om vården. Akutsjukhusen lämpar sig inte för en tillräckligt långvarig vård av de MS-sjuka, och på kronikersjukhusen har man i regel inte rum för dem. De flesta måste vårdas i sina hem eller hos anhöriga, vilket som regel betyder att praktiskt taget varje patient uppstår en egen vårdare.

De sjuka själva offerar betydande belopp på utforskandet av sin sjukdom, förmedlade genom deras riksorganisation, Svenska multipelsklerosföreningen. Deras varmaste önskan är emellertid ordnandet av speciella sjukhus eller vårdhem.

Förslaget om ett stort sjukhus i Göteborg har avstyrkts av behöriga instanser. Kvar står dock den år efter år beprövade utvägen att ordna sommarvistelser för de MS-sjuka. Både från hemmet i Särö och från Stadsmissionens Solåker vid Mölnbo föreligger synnerligen uppmuntrande rap-

porter. Vid sistnämnda rekreationshem vistades under den gångna sommaren ett femtiotal MS-sjuka, delvis med anhöriga. Periodernas längd var i genomsnitt en månad. Hela kostnaden per patient och vård dag uppgick till 7 kronor 20 öre. De inackorderade betalade själva sex kronor per dag. Stadsmissionen och dess ledare, pastor Joh. W. Johnsson, har visat de MS-sjuka stor gästfrihet genom att gratis upplåta Solåkershemmet för dem.

En dylik verksamhet, speciellt för sommarmånaderna, borde byggas ut över hela landet. Dessutom väntar sjukvårdsfrågan på sin permanenta lösning, antingen genom sammankopplingen med annan kronikervård eller, vilket enligt motionärernas mening vore bättre, genom något eget sjukhus.

Problemet är så egenartat och så trängande att det ropar på lösning. Vi vill därför hemställa om en utredning som tar sikte på problemets alla aspekter, en utredning som kunde leda till positiva förslag om lösning av både forskningsanslag och vårdbehov.

Med hänvisning till ovanstående ville vi föreslå,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om
skyndsamt utredning av de MS-sjukas vårdproblem.

Stockholm den 26 januari 1956

Einar Rimmerfors

Margit Vinge

Sigfrid Löfgren

Edith Liljedahl
